

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/230/2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

228/2019. (IX. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2019. június 19-én előterjesztett **panaszát** a 2019. szeptember 19-én megtartott zárt ülésén

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – az A. város Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2019. június 15. napján történt rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz (testi kényszer) alkalmazása és a rendőri bánásmód miatt 2019. június 19-én, postai úton terjesztette elő panaszát a Testülethez, amit 2019. július 16-án, elektronikus úton kiegészített.

I.

A panaszbeadvány és annak kiegészítése szerint 2019. június 15-én a panaszos a lánya és annak élettársa lakásán tartózkodott, amikor rendőrök jelentek meg. A férfit megbilincseltek, aki a földre került.

A panaszos ekkor odalépett, hogy felsegítse a vejét, amire válaszul a rendőrök a panaszos fejét a földre nyomták és tarkón vágták. A panaszos állítása szerint a rendőrök előzetes figyelmeztetés nélkül alkalmaztak vele szemben kényszerítő eszközt, amire ő nem adott okot. A panaszos a beadványban az egyik rendőrt név szerint megjelölte (*Kovács Róbert*).

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos szerint rendőri túlkapás történt: a rendőrök intézkedése sértette emberi méltóságát.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében további felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) A panaszolt rendőri intézkedést az A. város Rendőrkapitányság D. város Rendőrség két rendőre: egy r. főtörzssászlós szolgálatirányító parancsnoka (N. P.) és egy r. főtörzsőrmester körzeti megbízottja (K. R.) fogatosította.

2) Az A. város Rendőrkapitányság r. alezredes vezetőjének tájékoztató levele az alábbiakat tartalmazza.

a) A rendőrök 2019. június 15-én 20 óra 29 perckor a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenységirányítási Központ (a továbbiakban: TIK) ügyeletének utasítására mentek a panaszos lánya élettársának lakásához (T. város, M. utca * szám). Egy állatvédelmi alapítványt (U. Á. Alapítvány, a továbbiakban: Alapítvány) képviselő férfi (H. Zs.) tett bejelentést arról, hogy a megadott címen állatkínzás folyik, valamint, hogy az ott lakók ittasan nekitámadtak az állatvédőknek.

b) A helyszínre érkező rendőrkárör igazoltatta a bejelentőt és az Alapítvány jelenlévő munkatársait, és szóban meghallgatta őket a bejelentéssel kapcsolatban. Igazoltatták a panaszos lányát (Sz. V.) is, aki a megjelölt címen lakik, és a rendőrök vele közösen bementek az ingatlan udvarába. A lakásbejárat irányából megjelent a panaszos lányának élettársa (L. R. A.), aki hangos kiabálással a bejáratnál lévő kályháról levett egy kb. 25 cm pengehosszúságú kést, és azt a jobb kezében tartotta. A rendőri felszólításra a kést nem tette le, de a hozzá odalépő élettársa a kezéből kivette a kést és bevitte a lakásba.

A rendőrök ekkor a férfit meg akarták bilincselni, aki azonban magát megfeszítve ellenállt, így testi kényszerrel földre fektették és karjait hátra helyzetben megbilincseltek.

c) A r. alezredes tájékoztatása szerint a rendőrök a panaszossal szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

d) A rendőri intézkedés a férfi elfogásával és a D. város Rendőrségre történő előállításával zárult. (Az elfogás oka a V. város Járásbíróság körözésére figyelemmel megszűnt, majd őrizetbe vételét követően a Megyei Rendőr-főkapitányság fogdjára szállították a férfit, ahol 2019. június 16-án 4 órakor sérülés- és panaszmentesen átadták.)

e) A panaszolt rendőri intézkedés során kép-, illetve hangfelvétel nem készült.

3) A panaszos lánya élettársának elfogásáról szóló jelentés az alábbi adatokat tartalmazza.

A rendőrök 2019. június 15-én 20 óra 29 perckor megjelentek a TIK utasítására a panaszos lányának és élettársának lakásánál, mivel arról tett egy állampolgár bejelentést, hogy ott állatkínzás folyik, és a lakók ittasan neki támadtak az állatvédőknek.

A helyszínen igazoltatták az Alapítvány képviselőjében jelen levő öt személyt (H.Zs., G. P., P. E., Cs. G. és P. A.). A rendőrök kérdésére a megjelölt személyek elmondták, hogy bejelentésre érkeztek a címre: állatbarát személyektől arról értesültek, hogy a címen állatkínzás folyik. Amikor erről a helyszínen szerettek volna meggyőződni, az ingatlanból pár ittas személy fenyegetően, üvöltözve közeledett feléjük. Ekkor hívták a rendőrséget.

Ezt követően a helyszínen igazoltatták a panaszos lányát, akit tájékoztattak a rendőrök arról, hogy az Alapítvány az őket ért fenyegetések miatt kért rendőri segítséget. Az ingatlan területére a panaszos lányának bebocsátásával jutottak be a rendőrök, ahol a r. főörzsászlós haladt a r. főörzsörmeister előtt 1-2 méter távolságban. A r. főörzsörmeister a kaputól számítva egy-két méter távolságra észlelte, hogy a lakás bejáratánál, tőlük kb. 5-6 méterre áll az általa látásból ismert férfi (a panaszos lányának élettársa), aki – amikor meglátta a rendőröket – kiabálni kezdte, hogy „Mi a f...szt kerestek itt bent? Ki engedett titeket ide be? Hol a házkutatási parancsotok?”. Ezen mondatok elhangzásával párhuzamosan a lakóépület bejáratánál lévő kályháról felkapott egy kb. 25 cm pengehosszúságú kést, amit a teste mellé leengedett jobb kezében tartott. Az általa felvett késsel hadonászó, támadó mozdulatot nem tett, csak tartotta a kezében. A férfit először a r. főörzsászlós felszólította, hogy a kezében lévő kést tegye le, majd – mivel az elhangzottakra nem reagált – újra felszólította „A törvény nevében!” szavak előre bocsátásával, hogy tegye le a kést, amire szintén nem reagált. Ezt követően a r. főörzsászlós elővette a szolgálati lőfegyverét és kiabálva, „A törvény nevében!” szavak előre bocsátásával harmadszor is felszólította: amennyiben nem teszi le a kést és azzal támadólag lép fel, akkor lőfegyvert fog használni. Olyan hangos volt a felszólítás, hogy az utcán tartózkodó állatvédők azt hallva, befutottak az udvarra. A panaszos lánya is megijedt a rendőri felszólítástól, és kiabálni kezdett: „ne csináld, Ricsi”, majd odalépett hozzá, kivette a kezéből a kést, és azzal befutott a lakásba.

Miután a panaszos lánya a kést kivette élettársa kezéből és befutott vele a lakóépületbe, utána a r. főörzsászlós is visszahelyezte tokjába a szolgálati lőfegyvert. A férfi azonban ezt követően sem volt hajlandó együttműködni, így vele szemben testi kényszert alkalmaztak, karját megragadva a háta mögé csavarva a rendőrök a földre vitték, majd hason fekvő helyzetben fekvő a kezét hátra bilincseltek. Így foganatosította a r. főörzsörmeister a ruházat-átvizsgálást, amit a r. főörzsászlós biztosított.

A férfiről a helyszíni priorálásánál megállapították, hogy a V. város Járásbíróság elrendelte elfogását. A férfi elfogását követően őt a D. város Rendőrsre előállították további eljárás lefolytatása céljából.

A jelentés szerint továbbá az udvaron három nagytestű kutya volt láncra kötve, tartani lehetett attól, hogy esetleg valamelyik elszabadul, ezért a r. főörzsászlós a jobb, a r. főörzsörmeister pedig a bal felkarját megfogva kivezették a férfit az udvarról, és a ház előtti füves területre ültették le. Ekkor a majdnem szemben lévő ház elől személyek kiabálva jöttek a rendőrök felé, és amikor a férfit a szolgálati gépkocsiba akarták ültetni, akkor egy 50 év körüli nő (a panaszos) kiabálni kezdett, hogy „hova viszitek Ricsit, ő a vöm, ne vigyétek sehova!” Ekkor a r. főörzsászlós bal kezével a nőt a bal vállánál fogva távol tartotta az intézkedés közvetlen helyszínétől, melynek következtében az elfogott, megbilincselte személyt biztonságosan a szolgálati gépkocsihoz tudták kíséni.

Mivel a rendőrök ketten hajtották végre a rendőri intézkedést, így az előállítás biztonságos végrehajtása miatt a személyeket igazoltatni, priorálni nem állt módjukban.

Az elfogott személyt előállították a D. város Rendőrsre, majd őrizetbe vételét követően a Megyei Rendőr-főkapitányság fogdjára szállították.

4) A rendőrség továbbította a Testületnek az elfogott személy őrizetbe vételének elrendeléséről szóló határozatot, illetve a rendőr sérelmére elkövetett hivatalos személy elleni erőszak parancsnoki kivizsgálásáról szóló összefoglaló jelentést, a parancsnoki kivizsgálásról szóló jelentést kiegészítő feljegyzést, valamint az intézkedő rendőrök által készített elsődleges jelentéseket. Az említett dokumentumok közül első kettő a panaszos vonatkozásában nem tartalmaz információt.

a) A parancsnoki kivizsgálásról szóló jelentést kiegészítő feljegyzés tartalmazza azt, hogy a rendőri felszólítás hangereje akkora volt, hogy az ebben az időben az utcán tartózkodó, korábban igazoltatott személyek (állatvédők) befutottak az udvarra. Ezt követően tanúi voltak az eseményeknek.

b) Az intézkedő r. főtörzsőrmester jelentése az elfogás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésben [Állásfoglalás II. rész 3) pont] foglaltakkal szó szerint egyezően tartalmazza azt, hogy amikor az elfogott személyt a szolgálati gépkocsiba akarták ültetni, akkor a panaszos kiabálni kezdett, hogy „hova viszitek *Ricsit*, ő a vőm, ne vigyétek sehova!” Ekkor a r. főtörzsszázlós bal kezével a panaszost a bal vállánál fogva távol tartotta az intézkedés közvetlen helyszínétől, így az elfogott személyt biztonságosan a szolgálati gépkocsihoz tudták kíséni.

5) A panaszos fia 2019. június 15-én az esti órákban bejelentést tett arról, hogy egy korábbi rendőri intézkedés során a panaszost egy rendőr bántalmazta. 21 óra 15 perckor a Megyei Rendőr-főkapitányság TIK utasítására a D. város Rendőrs két rendőre, egy r. főtörzsőrmester és egy r. törzsőrmester megjelentek a panaszos házában.

A rendőrök jelentése az alábbiakat tartalmazza. A rendőrök a helyszínen igazoltatták, illetve szóban meghallgatták a bejelentőt (a panaszos fiát), aki kiérkezésükkor ittas állapotban volt. A bejelentő elmondta, hogy ő nem látta a történeteket, csak az édesanyja, illetve a család többi tagja által elmondottak alapján tette bejelentését: egy rendőr – akit megnevezni nem tud – édesanyja (a panaszos) tarkóját megfogva, lenyomta a fejét, ezt követően egy alkalommal, tenyérrel a tarkóját megütötte.

A rendőrök meghallgatták a panaszost, aki elmondta, hogy keresztelőt ünnepeltek, ezért vannak ittas állapotban. Kérdésre elmondta, hogy vejét a kiérkező rendőrök intézkedés alá vonták, majd amikor a szolgálati gépjárműbe akarták ültetni, a panaszos segíteni akart neki, és arra lett figyelmes, hogy az alacsonyabb rendőr – akit megnevezni nem tud – a tarkóját megfogva lenyomta a fejét, majd a tarkóját egy alkalommal, tenyérrel megütötte. Ezt követően a panaszos bement a házba. Elmondása szerint a történeteknek két szemtanúja is volt (M. B., H. A.).

A rendőrök meghallgatták a két megjelölt tanút is: egyikük megerősítette a panaszos által elmondottakat. A másik tanú úgy nyilatkozott, hogy a panaszos által elmondottakat nem látta, ő csak egy pillanatra nézett ki, azt követően a hátsó udvarba ment háziállatait megetetni. Ennek a tanúnak a fia elmondta a rendőröknek, hogy végig a házban tartózkodott, ezért az esettel kapcsolatban érdemi információval nem tud szolgálni.

A rendőrök meghallgatták a panaszos férjét is, aki közölte, hogy az esetet ő sem látta, csak a panaszos elmondásából értesült a történetekről.

A rendőrök a meghallgatásokat követően tájékoztatták a panaszost a jogairól, amit tudomásul vett. Közölték továbbá a személyekkel, hogy a rendőri intézkedéssel szemben panasszal élhetnek 30 napon belül a Testületnél, illetve az A. város Rendőrkapitányságon.

A rendőrök jelentésükben megjegyezték, hogy az intézkedés során az intézkedés alá vont személyek erősen ittas állapotban voltak.

6) A D. város Rendőrs r. alezredes parancsnokának az említett bejelentéssel kapcsolatos parancsnoki megállapításáról szóló jelentése az alábbi adatokat tartalmazza.

a) A r. alezredes a D. város Rendőrs r. főtörzsőrmesterének és r. törzsőrmesterének jelentésében [Állásfoglalás II. rész 5) pont] foglaltak miatt 2019. június 18-án 15 óra 45 perckor megkereste lakásán a panaszost, aki az alábbiakat mondta el.

A rendőrök intézkedtek vejével szemben, akit megbilincseltek és a lakása előtt leültették a före. saját elmondása szerint enyhén ittas állapotban volt, amikor odament, hogy felsegítse vejét a förről. Ekkor a R. nevű rendőr, akit személy szerint ismer, a fejét elnyomta és úgy érezte, hogy a tarkójára csapott a tenyerével.

A panaszos nem érti, hogy ez miért történt, mivel ha szólnak neki, hogy menjen el onnan, akkor ezt megérti, és nem avatkozik bele a rendőrök munkájába.

A panaszosnak sérülése nem keletkezett, ezért orvoshoz nem ment el.

b) Az őrsparancsnok a rendőri jelentés és a személyi szabadság korlátozásáról szóló jelentés alapján megállapította, hogy az elfogott személy szolgálati gépkocsiba ültetése közben történt az, hogy a panaszos odalépett és a megbilincselte személy irányába nyúlt. A r. főtörzsszáslós ezt észlelve a bal vállánál eltolta maguktól a panaszost. A r. főtörzsszáslós szóbeli tájékoztatása alapján ekkor a panaszos hátrább lépett, és nem folyt bele tovább a rendőri intézkedésbe, csak hangoskodott. Láthatóan ittas volt a panaszos, feltehetően azért viselkedett így. A r. főtörzsszáslós azt is elmondta, hogy a r. főtörzsőrmester nem is került közel a panaszoshoz, így ő nem is tudott vele szemben, a karjával távoltartást alkalmazni.

A TIK-be érkezett bejelentés alapján rendőrök bántalmazták a bejelentő édesanyját, a panaszost. A helyszínre küldött rendőröknek a panaszos úgy nyilatkozott, hogy az alacsonyabb rendőr nyomta le a fejét. Az őrsparancsnok szóbeli meghallgatása során a panaszos már azt mondta, hogy a magasabb (R. nevű) rendőr volt, aki lenyomta a fejét. Őt személyesen régóta ismeri, távoli rokoni kapcsolatban is vannak.

c) A D. város Rendőrs parancsnoka a panaszos elmondása alapján javasolta a keletkezett iratoknak a Gy. város Regionális Ügyészség részére történő megküldését.

III.

A panaszos sérelmezte a kényszerítő eszköz (testi kényszer) alkalmazását, amelyet nem előzött meg előzetes figyelmeztetés, továbbá azt, hogy annak során fejét a földre nyomták és tarkón vágták. **A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület a panasz alapján elsőként a rendőrség (alap) intézkedési kötelezettségét vizsgálta, illetve azt, hogy annak során a panaszossal szemben hogyan intézkedtek a rendőrök.

A panaszbeadvány és a rendőrségi dokumentumok egyezően azt tartalmazzák, hogy a panaszos lányának élettársával szemben történt az alap rendőri intézkedés: elfogás, előállítás, illetve bilincs alkalmazása. A rendőrségi dokumentumokból továbbá kiderül, hogy a rendőrök bűncselekményre (állatkínzásra) utaló állampolgári bejelentés alapján érkeztek a helyszínre, és a férfi a rendőri intézkedés kezdetén késsel támadt a rendőrökre. A többszöri, eredménytelen felszólítást követően a panaszos élettársa elvette a kést a férfitől, aki azonban továbbra sem volt együttműködő, ezért kényszerítő eszközt alkalmaztak a rendőrök vele szemben. Az igazoltatás során továbbá a rendőrök tudomására jutott, hogy ellene elfogatóparancsot bocsátott ki a bíróság, így az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontja (szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás), illetve a 33. § (1) bekezdés b) pontja (aki ellen elfogatóparancsot adtak ki) alapján elfogását követően előállították. Annak során testi kényszerszert és bilincset alkalmaztak vele szemben.

Az Rtv. 92. §-ának (1)-(3) bekezdései alapján a Testület eljárását csak az kezdeményezheti, akinek az intézkedés a jogát vagy jogos érdekét érintette. Panaszt a cselekvőképes személy személyesen terjeszthet elő, de az meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszthető.

Az alapul fekvő rendőri intézkedést a panaszos lányának élettársával szemben fogatosították, azonban ő sem személyesen, sem (joghatályos meghatalmazás alapján) a panaszoson keresztül nem terjesztett elő panaszt. A Testület hivatalból nem járhat el, eljárása – az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján – a panaszos akaratnyilatkozatán (kérelmén) alapul, ezért az elfogás, az azt követő előállítás, valamint a férfivel szembeni kényszerítő eszköz alkalmazás jogszerűségét érdemben nem vizsgálta.

2) A panaszbeadvány szerint a férfivel szembeni rendőri intézkedés során a panaszossal szemben – előzetes figyelmeztetés nélkül – kényszerítő eszközt alkalmaztak a rendőrök, továbbá fejét a földre nyomták és tarkón vágták.

a) Az A. város Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszossal szemben a rendőrök nem alkalmaztak kényszerítő eszközt. Az elsődleges jelentés ugyanakkor a panaszos magatartását illetően azt rögzítette, hogy az elfogott férfi szolgálati gépkocsiba ültetése során a panaszos kiabálni kezdett, hogy a vejét ne vigyék el. Ekkor a r. főtörzszászlós bal kezével őt „a bal vállánál fogva távol tartotta” az intézkedés közvetlen helyszínétől. A D. város Rendőrőrs parancsnoka kivizsgálta a sérelmezett rendőri magatartást, amelynek során kiderült, hogy a panaszos erősen ittas állapotban volt, illetve a megbilincselte személyhez lépve az irányába nyúlt.

A r. főtörzsszázlós a panaszost a vállánál fogva „eltolta maguktól”, aminek hatására a panaszos hátrébb is lépett, nem folyt bele a további rendőri intézkedésbe, csak hangoskodott.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat 40. §-ának (1) bekezdése szerint a megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

Az Rtv. 61. § -ának (1) bekezdése szerint a kényszerítő eszköz alkalmazására az érintettet – ha az eset körülményei lehetővé teszik – előzetesen figyelmeztetni kell.

Az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe vételével alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható. A Testület továbbá utal arra, hogy a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén pedig az Rtv.-ben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók (Rtv. 19. §).

A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékokat az alábbiak szerint értékelte. A rendőri jelentések alapján a panaszossal szemben történt kényszerítő eszköz alkalmazása. Az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat vonatkozó rendelkezéseinek egybevetése alapján megállapítható, hogy a panaszos vállának megfogásával történt távol tartás a férfivel szembeni rendőri intézkedés közvetlen helyszínétől („vállánál fogva eltolás”) testi kényszernek minősül: cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (hogy a panaszos ne nyújthasson segítséget az elfogott férfi számára).

b) A kényszerítő eszköz alkalmazása előtt előzetes figyelmeztetés nem hangzott el, azonban a Testület ezt úgy értékelte, hogy az események olyan rövid időn belül következtek be, hogy arra nem volt lehetőségük.

A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján úgy ítélte meg, hogy a testi kényszer alkalmazása jogszerű, indokolt és arányos volt, ami által a panaszos emberi méltóságához, illetve az abból levezetett testi integritáshoz való joga nem szenvedett sérelmet. Az előzetes figyelmeztetés elmaradásával nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A Testület ugyanakkor rámutat arra, hogy a panasznak a testi kényszer meghaladó része tekintetében (fej földre nyomása, tarkón vágás) – a hatáskörét megalapozó jogszabályi rendelkezés értelmében – nem jogosult érdemi vizsgálatot folytatni.

Az Rtv. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a

rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
 - b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőeljárás feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója, vagy
 - bd) az idegenrendészeti szerv főigazgatója
- bírálja el.

A bántalmazás megtörténtének vizsgálata a büntügyi hatóság feladata, amely a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény és büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései alapján végzi az eljárási cselekményeket. Amennyiben a panaszos hivatali bűncselekmény (bántalmazás hivatalos eljárásban, Btk. 301. §) miatt feljelentést kíván tenni, úgy azt a Be. rendelkezései szerint jogosult az elévülési időn belül megtenni. **A Testületnek az idézett jogszabályi előírások alapján nincs hatásköre büntügyi kérdések megítélésére.**

IV.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján jelen ügyben azt a megállapítást tette, hogy a rendőröknek az állampolgári (jogellenes cselekmény elkövetésére vonatkozó) bejelentés alapján – a közrend védelme érdekében – intézkedési kötelezettségük keletkezett, amelynek során a panaszossal szembeni kényszerítő eszköz (testi kényszer) alkalmazása jogszerű és indokolt volt, ami által nem sérült az emberi méltósághoz való joga. Az előzetes figyelmeztetés elmaradása – az eset körülményei alapján – nem eredményezte a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A fentiek miatt a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. szeptember 19.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag helyett
dr. Lukács Tamás elnök

Dr. Cservák Csaba
testületi tag